

Sygn. akt VIII Gz 325/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak (spr)

Sędziowie: SO Agnieszka Górńska

SO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku B. P.

z udziałem K. M.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego

na skutek zażalenia uczestniczki K. M. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 28 maja 2008 roku, sygn. akt XIII GCo 115/08,

postanawia:

I. podjąć zawieszzone postępowanie zażaleniowe,

II. oddalić zażalenie.

SSO Agnieszka Górńska SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Anna Górnik

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 28 maja 2008 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie nadał klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela B. P. tytułowi egzekucyjnemu – prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 lutego 2001r., wydanemu przez Sąd Rejonowy w Szczecinie Wydział XIII Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XIII Ng 2301/00. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że spełnione zostały przesłanki z art. 788 § 1 k.p.c. warunkujące możliwość nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na rzecz następcy prawnego. Wierzyciel przedłożył dokument prywatny w postaci umowy cesji wierzytelności, na podstawie której nabył od pierwotnego wierzyciela wierzytelność objętą wskazanym w petitum wniosku nakazem zapłaty. Umowa cesji została sporządzona w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, a wierzyciel przedłożył uwierzytelniony notarialnie odpis tego dokumentu.

W piśmie z 9 lutego 2017 r. dłużnik K. M. złożyła zażalenie na powyższe orzeczenie wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W złożonym zażaleniu K. M. zawarła wniosek, aby w przypadku stwierdzenia braku podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności zażalenie potraktować jako wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w dniu 2 lutego 2001 roku przez Sąd Rejonowy w Szczecinie, Wydział XIII Gospodarczy w sprawie XIII Ng 2301/00.

W uzasadnieniu wskazała, że nie doręczono jej nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 2 lutego 2001 r. przez Sąd Rejonowy w Szczecinie (sygn. akt XIII Ng 2301/00), ani żadnej innej korespondencji w związku z tą sprawą, w szczególności nie otrzymała zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego na podstawie tego nakazu zapłaty. Dłużniczka o wydaniu nakazu zapłaty dowiedziała się dopiero 3 lutego 2017 r., kiedy to pełnomocnik dłużniczki nawiązał kontakt z właściwym komornikiem sądowym. Wskazała, że wszelka korespondencja, w tym zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przesyłane były do tej pory na adres dłużniczki, pod którym nie zamieszkuje już od wielu lat. W związku z tym wniosła o doręczenie nakazu zapłaty gdyż do tej pory nie został on skutecznie doręczony.

Postanowieniem z 10 października 2017 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zawiesił na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. postępowanie zażaleniowe do czasu rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 lutego 2001 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie, Wydział XIII Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XIII Ng 2301/00.

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił wniosek dłużniczki o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z 2 lutego 2001 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie w sprawie XIII Ng 2301/00 oraz odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty z 2 lutego 2001 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie w sprawie XIII Ng 2301/00.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2018 r. wydanym w sprawie VIII Gz 182/18 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że z uwagi na ustanie przyczyny zawieszenia bowiem wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty został prawomocnie rozstrzygnięty, na podstawie art. 180 § 1 k.p.c. należało podjąć postępowanie zażaleniowe, o czym orzeczono w pkt 1 orzeczenia. W świetle przytoczonych wyżej okoliczności sprawy uznać należało, że Sąd Rejonowy w sposób niewadliwy zastosował normę przepisu art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 788 k.p.c. W tej sytuacji sąd odwoławczy podziela rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

Przede wszystkim wskazać należy, że w niniejszej sprawie tytuł egzekucyjny spełniał wszystkie wymagane przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności. Nakaz zapłaty z 2 lutego 2001 r. stanowił tytuł egzekucyjny zgodnie z art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. Orzeczenie to posiadało wszystkie cechy tytułu egzekucyjnego na podstawie, którego można wszcząć procedurę egzekucyjną. Zawierało bowiem niebudzące wątpliwości oznaczenie wierzyciela i dłużnika, świadczenie, które ma zostać spełnione oraz sformułowane zostało w sposób zrozumiały i możliwy do wykonania pod względem faktycznym i prawnym. Postanowieniem z 6 czerwca 2018 roku wydanym w sprawie VIII Gz 182/18 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił zażalenie dłużniczki na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty a tym samym nie ma też wątpliwości, że nakaz zapłaty jest prawomocny od dnia 27 lutego 2001 r. i waloru tego nie utracił. W świetle powyższego nakaz zapłaty z dnia 2 lutego 2001 r. stanowił tytuł egzekucyjny wykonalny jako prawomocny w drodze egzekucji.

W konsekwencji postanowieniem z 28 maja 2008 r. Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności zgodnie z wnioskiem wierzyciela z uwagi na spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 788 k.p.c. Według dominującego stanowiska nauki i judykatury w postępowaniu tym nie jest badane ani istnienie wierzytelności objętej tytułem egzekucyjnym ani też merytoryczne zarzuty dłużnika a jedynie fakt następstwa prawnego, którego dłużniczka w istocie nie kwestionowała albowiem jej zarzuty koncentrowały się wyłącznie na doręczeniu nakazu zapłaty na nieprawidłowy adres. Zażalenie nie zawierało zaś jakichkolwiek zarzutów odnoszących się do kwestii nabycia roszczenia przez następcę prawnego

wierzyciela w świetle wymogów formalnych jakie muszą zostać spełnione przez dokumenty potwierdzające fakt przejścia uprawnień.

Wobec powyższego nie można dopatrzeć się jakichkolwiek nieprawidłowości w czynnościach Sądu Rejonowego podjętych w postępowaniu klauzulowym toczącym się na podstawie art. 788 k.p.c.

W tym stanie rzeczy stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.

SSO Agnieszka Górka SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Anna Górnik

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)